

„Azt csináljuk mint a nagyobb zenekarok, csak kisebb léptékben”

Horváth Gábor szerint ha jobbak akarnak lenni, jó művészeket kell hívniuk

A Gödöllői Szimfonikus Zenekar harminckét esztendővel ezelőtt született, amikor a helyi Frédéric Chopin Zeneiskola nyolc fős tanári kamarazenekara barokk karácsonyi koncertet adott. Ezzel jött létre a ma már gyakran 70-80 főt számláló együttes jogelődje. Az alapító tagok egy része még most is tagja az együttesnek, amelynek három esztendeje, 2010. január 1-je óta művészeti vezetője, vezető dirigense Horváth Gábor.

■ *Ön, miután az MTV Karmesterversenyén második helyezést ért el, és számos nagyzenekarral dolgozhatott, milyennek találta az együttest?*

– Emlékszem arra a két koncertre, amelyekre korábban, még vendégkarnagyként érkeztem a városba, és őszintén mondom, pozitívan meglepett, hogy milyen jó képességű, dolgozni szerető és fegyelmezett együttesrel találkoztam. Így mindig szívesen jöttem Gödöllőre, ha hívtak, s a felkérésen sem kellett igazán gondolkozni. Három esztendeje dolgozom a társulattal, a szerződésemet évről-évre meghosszabbítják, ezek szerint remélem ők is elégedettek velem.

■ *Látja annak a realitását, hogy első kategóriás együttes válnak vagy inkább a saját csoportjukban kívánnak még jobban teljesíteni?*

– Egy karmester – függetlenül a szinttől – mindig jobba és jobba akarja formálni a zenekart. Ez az elsődleges cél. Akad persze a státuszról és a finanszírozásból fakadó határ is, amelyet nem tudunk átlépni. Hiszen második kategóriás együttesként is számos, komoly elvárásnak kell megfelelni. A Gödöllői Szimfonikus Zenekar legfőbb támogatója a város, de mint sok más település, nem tud státuszt biztosítani muzsikusi számára. Így a munkánktól függetlenül tényleg van egy vonal, amit nem léphetünk át.

■ *Ennek ellenére azt látom, hogy azért elindultak a komolyabb működés irányába, hiszen az Ön ötlete alapján két esztendeje már saját bérletsorozatot is*

indított az együttes és olyan vendégek muzsikálnak a zenekarral, mint Baráti Kristóf vagy Várdai István.

– Jó lenne, ha előbbre tudnánk lépni egy kategóriával, ehhez azonban nagyon sok mindennek teljesülnie kellene... Az azonban biztos, hogy a zenekar művészileg, és most már azért némileg anyagilag is stabilabb szinten áll, így mindenki sokkal nyugodtabban tud dolgozni, mint amikor amiatt kellett aggódni, hogy elég-e a pénz az év végéig. A Gödöllői Szimfonikus Zenekar éppen azt csinálja, mint a nagy együttesek, csak kisebb léptékben. Egyébként az együttesnek korábban is rendszeresen voltak nagyobb produkciói, most felfűztük mindezt egy gondolatra, bérletsorozatra. Ez a közönségnek is jó, mert olcsóbban több és minőségi előadáshoz jut. Számunkra szintén kedvező, hiszen több mint a háromnegyedet el tudtuk adni a bérleteknek, így nem kell azon aggódnunk, mekkora közönség lesz a következő estünkön.

■ *Ez azonban azt is jelzi, hogy Gödöllőn van igény a szimfonikus estekre.*

– Igen, általában telt ház előtt játszunk, ami annak is köszönhető, hogy a gödöllői zenekar harminckét éves múltat tekint vissza. Azóta ellátja azt a regionális funkciót, amelyet a nagyvárosokban működő szimfonikus zenekarok is a saját környezetükben tesznek. Nem hiszem, hogy ezek a nagy együttesek vállalnák úgy például a Mesélő Muzsika sorozatot, mint ahogy a mi társulatunk. Úgy vélem, az itteni, regionális funkciót nem tudná más betölteni. Arról nem is beszélve, hogy a gödöllőieknek lehetőséget, munkát, életcél biztosít.

■ *Abogy az is valószínű, más közönséget tud megszólítani egy helyi együttes, mint mondjuk a fővárosból érkező...*

– A lokalpatriotizmus pozitívan működik, arról nem is beszélve, hogy milyen ismeret-ségi körrel bír, ha valaki tanít, emellett a szimfonikus együttes tagja, s még netán más városokban, a színházban is játszik. Sajnos, szükség is van erre a két-három komponensre, hogy meg tudjon élni, mert azt külön-külön egyik sem biztosítja. Nagyon fontos hát, hogy az ilyen típusú zenekarok fejlődjenek és életben maradjanak.

■ *Ezek szerint a zenekarban ma is nagyrészt zenetanárok dolgoznak?*

– Professzionális együttes vagyunk, a zenekarban végzett, profi zenészek ülnek, akiknek a jelentős része zenetanár, és többségüknek gödöllői kötődése van. Vagy ott születtek vagy a városba költöztek. Netán annyit játszottak már nálunk, hogy kicsit gödöllőinek érzik magukat.

■ *Mennyire nehezíti meg a próbabeosztást, hogy mindenkinek van főállása, és csak emellett muzsikál az együttesben?*

– A próbarend a döntő, az pedig az én elvárásom, hogy mindenki szervezze úgy az életét, hogy ráérjen ezekre az alkalmakra, ha nem akar kimaradni a koncertekből. Tudják a tagok, hogy nagyon szigorúan veszem a hiányzást. Ha öt próbából kettőn nincs jelen valaki, akkor sajnos kimarad az előadásból. A cél érdekében fegyelmet kell tartani, bár ez szükségtelen Gödöllőn, alapvetően jó morálú együttesről van szó.

■ *Mennyire van szükség kiegészítő muzsikusokra?*

– A gödöllői zenekarhoz tartozó zenészekből minden fellépést meg lehet oldani. Az alaptagság, akik több évtizede együttműködnek, szűkebb magot jelent, Haydn-zenekarnyit. Ha nagyobb létszámra van szükség, akkor hívunk kiegészítőket, de ők is egy állandó körből érkeznek. Mindenki előadásra szerződik, s bizony minden előadásra különböző forrásból teremtjük elő a pénzt. Itt szeretném megemlíteni a

Gödöllői Szimfonikus Zenekar Alapítványának két csodálatos munkatársát, Ferenczi Annát és Kecskés Józsefet, akik régóta és nagyon sokat dolgoznak a zenekarért. Nem könnyű a dolgunk, de nem akarok panaszkodni. Amikor más együttesek megszűnnek, akkor, ha szűkösen is, de mi azért működőképes állapotban vagyunk.

■ *Jó játszóbelyekre is találtak, hiszen a Gödöllői Művészetek Háza mellett a Királyi Kastély több helyszínén is tudnak szerepelni.*

– Nagy öröm számunkra, hogy az uniós elnökségi időszakot követően egy felújított Lovarda és Művészetek Háza várt minket. Próbahelyünk a Művészetek Házában van, ahol mindig ingyen próbálhatunk, sok közszönettel tartozunk az igazgatónak, Kovács Baláznak, és itt a Városi Vegyeskarral is rendszeresen dolgozunk. A nagyobb produkcióknak a Lovarda ad otthont.

■ *Azt látom, hogy karmesterekből is remek a kínálatuk, hiszen Vasbegyi György mellett Kovács János, Medveczky Ádám is szerepel a fellépőik listáján.*

– Mint művészeti vezető az a feladatom, hogy a lehető legjobb muzikusokat hívjam meg, s nagyon örülök, hogy az előbb említettek mellett jövőre például Héja Domonkos is dirigálja a gödöllői együttest, akárcsak Izaki Masahiro és Antal Mátyás. Igyekszem magam mellett olyan művészeket felkérni, akik jobbak nálam, s nagy szeretettel, művészi elhivatottsággal nevelik, fejlesztik a zenekart. Ha jobbak akarunk lenni, akkor egyre jobb művészeket kell hívunk.

■ *A repertoárjuk is izgalmas, hiszen a kortárstól az operáig, sokféle irányzatot*

felvonultat, sőt a zenekarnak még saját darabot is írtak.

– Ez követelmény is, nem játszhatunk mindig egy típusú zenét, egy kisvárosban ez nem működik. Fontos, hogy a barokktól a legújabbakig mindent előadjunk. Ebben nagyon jó a zenekar. Régi hagyománya van nálunk az újévi hangversenyeknek, tavaly a Hot Jazz Band volt vendégünk, s akkora sikert arattunk, hogy a város azt kérte, legyen jövőre is ilyen városi esemény, idén pedig két előadás kelt el úgy, hogy pótszékeket kellett beállítani. Így lesz folytatás, jövőre a Budapest Szaxofon Quartet lesz a vendégünk. Egyébként is már 2014 tavaszáig kialakultak a programjaink.

■ *Azt nyilatkozta egy interjúban, hogy nagyon szívesen játszanának a Művészetek Palotájában is...*

– Ezek a távoli célok. Nagyon korlátozottak a lehetőségek, hiszen ha meghirdetnek egy pályázatot, akkor bizony az újonnan pályázó kisebb eséllyel indul... Azért így is dicsekedhetünk néhány jelentős fellépési lehetőséggel, hiszen ez év júniusában három alkalommal fogjuk Mozart c-moll miséjét eljátszani a Berkeley Egyetemről érkezett, nagy létszámú amerikai kórusral, karmesterrel és szólistákkal, e produkcióval Gödöllő mellett Budapesten és Pozsonyban is fellépünk. Decemberben olyan nagy sikert aratott a Bartók Rádió által is rögzített koncertünk, amelyen C. Ph. E. Bach-oratóriumot játszott az együttes Bali János vezényletével, hogy ezt fogjuk előadni novemberben a svájci Lausanne-ban is, ahol felkérték erre.

■ *Hogyan látja, miben fejlődött a zenekar az Ön irányítása alatt, az eltelt három évben?*

– Régebben is voltak nagy produkciók, nehéz műsorok, de most kimondottan arra törekszem, hogy egy koncert se legyen gyengébb. A kiegyenlített művészi szintet a legnehezebb elérni, de erre törekszünk folyamatosan. Egy bizonyos nívó alatt sosem szabad már játszani, de ez állandó, minden napi kemény munkát igényel. A zenekari tagok el tudják mondani, hogy a próba minden percét igyekszem muzsikával tölteni, nem fordulhat elő üresjárat.

■ *Milyen típusú műbelygmunkát folytat a jó színvonalért?*

– Egységesen kijelölt, kivonásozott vonós anyagot kapnak a muzikusok, ami részéről nagy munka, de ezt mindig megteszem, hiszen ha kevés az idő, nem tölthetjük azzal a próbát, amit korábban is megtehettünk volna. Önző okok miatt is csinálom, hiszen így sokkal egységesebb és jobb a hangzás már az első eljátszásnál, mindenki örömmel indul el arról az alapszintről. Ez bevált gyakorlat és hasznosnak bizonyult. A jó, tiszta kottakép ötven százalékban garantálja a precíz, pontos előadást.

■ *A következő évben milyen művészi célokba kezd?*

– Mi a helyi közönségnek játszunk, figyelembe kell venni tehát azt is, milyen programot hallgatnának ők szívesen, átnézni, mi hangzott el korábban. Azt is érdemes műsorra tűzni, ami egy jó zenekarnak kell, hogy repertoárját képezze, de még nem hangzott el Gödöllőn. Mozart C-dúr, Jupiter szimfóniája, e nagyon híres darab például még nem szerepelt, ahogy bizonyos Beethoven és Brahms szimfóniák, romantikus, speciális darabok sem. A kulcsszó tehát az, hogy színes legyen a program.

R. Zs.